

บทที่ 6

บทสรุป

ชีวิตวัยเยาว์ท่ามกลางธรรมชาติในชนบทที่อิทธิพลต่อ โกลีแอสต์และลูว์รรณีมากคือ ทำให้เรอรักและเข้าใจธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง และถ่ายทอดออกมาในงานเขียน ดังจะเห็นได้ว่าในงานเขียนของ โกลีแอสต์และลูว์รรณีจะเต็มไปด้วยการให้รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นรายละเอียดในเรื่องของ สี แสง เสียง กลิ่น รส สัมผัส ลักษณะท่าทางของคนและสัตว์และการให้รายละเอียดต่าง ๆ นี้มีได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะรูป ลักษณะภายนอกที่มองเห็นได้ชัดเจนเท่านั้น แต่ยังคงไปถึงธรรมชาติภายในอันได้แก่อุปนิสัย และอารมณ์ของคนและสัตว์อีกด้วย โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับอารมณ์รักใคร่ของคนซึ่ง โกลีแอสต์และลูว์รรณีกล้าที่จะนำมากล่าวถึงในฐานะที่เป็นอารมณ์ตามธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ และทั้งสองต่างสามารถบรรยายอารมณ์นี้ออกมาได้อย่างละเอียดละไมด้วยการใช้ความอ่อนไหวของประสาทความรู้สึกเข้ามาเกี่ยวข้อง นอกจากนี้ความเป็นศิลปินที่มีอยู่ในตัว ยังช่วยทำให้เรอมิมีนับตาที่แหลมคมเป็นพิเศษสามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้ลึกซึ้งและยังทำให้เรอมิจินตนาการกว้างไกลกว่าคนสามัญดังจะเห็นได้จากกาที่เธอสามารถเลือกใช้ถ้อยคำและความเปรียบในการถ่ายทอดภาพต่าง ๆ ให้ออกมาได้อย่างชัดเจนและงดงามให้คนอ่านรู้สึกเหมือนได้เห็นภาพนั้นด้วยตาตนเอง ส่วนความแตกต่างของ โกลีแอสต์และลูว์รรณีที่ใช้ความอ่อนไหวของประสาทความรู้สึก ในการบรรยายสิ่งต่าง ๆ นั้นย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ห้วงความรู้สึกของแต่ละคนและขึ้นอยู่กับสภาพของสิ่งที่เรอกล่าวถึงด้วย

เราจะเห็นได้ว่า โกลีแอสต์มีความสามารถและงานเขียนของเธอได้มีผู้นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์หลายเรื่องด้วยกัน ได้แก่ เรื่อง Gigi, Julie de Carneilhan, Chéri, Le Blé en herbe รวมทั้งเรื่อง L' Ingénue libertine ด้วย ส่วน

งานเขียนที่มาเป็นบทละครมีเรื่อง Chéri, La Seconde, La Fin de chérie¹ ส่วนผลงานของลูว์วเรอซีก็มีผู้นำมาทำเป็นภาพยนตร์และบทละครเช่นกัน ที่เป็นบทภาพยนตร์คือ เขาเชือกานต์ พรุ่งนี้ฉันจะรักคุณ ทะเลถ้ำอิม ทองประกายแสด และ ความรักครั้งสุดท้าย โดยเฉพาะเรื่องนี้เมื่อนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ก็ได้รับรางวัลการถ่ายภาพยอดเยี่ยมเมื่อปี พ.ศ. 2519 ส่วนที่นำมาทำเป็นละครโทรทัศน์ได้แก่เรื่อง ด้วยปีกของรัก ทองประกายแสด เขาเชือกานต์ คนเร่ร่อนเมือง อิตถีเพศ และ เก้าอี้ยาวในห้องแดง บางเรื่องก็มาเป็นละครวิทยุ ได้แก่ ความรักครั้งสุดท้าย สร้อยสวาท ทองประกายแสด พรุ่งนี้ฉันจะรักคุณ ด้วยปีกของรัก งานบางเรื่องของโกแล็ตและลูว์วเรอซีถูกนำมาทำเป็นทั้งภาพยนตร์ บทละครโทรทัศน์และละครทางวิทยุ ซ้ำอีก ซึ่งแสดงว่าเรื่องเหล่านี้ต้องได้รับความนิยมและมีผู้คนติดตามอยู่เสมอ

ความสามารถและความยิ่งใหญ่ของโกแล็ตนั้นยังเห็นได้อีกจากคำกล่าวของปีแอร์ อองรี ซิมง ซึ่งเทียบโกแล็ตไว้ในระดับเดียวกับมาร์แชล พรุสต์ ปีตาแห่งนวนิยายฝรั่งเศสสมัยใหม่ว่า "ในช่วงก่อนสงครามโกแล็ตกับพรุสต์ เป็นดาวจรัสแสงส่องความรุ่งขึ้นสู่ฟ้าก้านวนิยายฝรั่งเศส"² นอกจากนี้โกแล็ตยังได้รับเกียรติให้เข้าเป็น สมาชิกคนหนึ่งของ Académie Royale de Belgique³ และได้รับตำแหน่งเป็นประธานของ Académie Goncourt⁴ ซึ่งเป็นสถาบันที่ยิ่งใหญ่และมีความสำคัญทางวรรณคดีของฝรั่งเศสมาก และเธอยังได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูง (Grand Officier de la Légion d'

1. Maria Le Hardouin, Colette, p. 9.
2. คัดจาก อนงค์นาฏ เมธาคณวุฒิ, "ลูว์วเรอซี ลูคนธา หรือ "โกแล็ต" แห่งเมืองไทย, โลกหนังสือ, หน้า 88.
3. Maria Le Hardouin, Colette, p. 8.
4. Joyce M.H. Reid, The Concise Oxford Dictionary of French Literature (Oxford: Clarendon Press, 1976), p. 124.

honneur)¹ ซึ่งจะมอบให้เฉพาะผู้ที่ประกอบคุณงามความดีหรือผู้ที่มีความสามารถอย่างสูงเท่านั้น และเมื่อโกแล็ตตายแล้วร่างของเธอยังได้รับเกียรติจากรัฐบาลให้ฝังไว้ที่ Palais-Royal ซึ่งเป็นที่ฝังศพบุคคลสำคัญต่าง ๆ อีกด้วย และนับว่าเธอเป็นสตรีคนแรกที่ได้รับเกียรตินี้² ส่วนลูว์รณั้นก็เป็นนักเขียนที่มีความสามารถสูงจนกระทั่งได้รับรางวัล ส.ป.อ. จากเรื่อง เขาสือกานต์ เมื่อปี 2513 มาแล้ว และงานบางเรื่องของเธอยังได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศอีกด้วย³ นอกจากนี้เรื่อง เรื่องของน้ำพุ ซึ่งเธอเขียนไว้ว่าสยลกชายผู้เสียชีวิตเพราะยาเสพติดยังได้รับการคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นหนังสืออ่านประกอบสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของเมืองไทยอีกด้วย⁴ สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นเครื่องรับรองเกียรติคุณและความสามารถอย่างสูงของนักเขียนทั้งสองได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยเห็นว่า โกแล็ตและลูว์รณนอกจากจะมีความคล้ายคลึงกันในการใช้ความอ่อนไหวของประสาทความรู้สึกในงานเขียนแล้ว เธอก็ยังมีความคล้ายคลึงกันในด้านที่กล่าวเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกของผู้หญิงได้ลึกซึ้งถึงแก่นอีกด้วยซึ่งอาจจะมิได้สนใจนำไปศึกษาค้นคว้าอย่างลึกซึ้งต่อไป

-
1. Maria Le Hardouin, Colette, p. 9.
 2. Joyce M.H. Reid, The Concise Oxford Dictionary of French Literature, p. 124.
 3. ส่วนสัตว์ แปลเป็นภาษาญี่ปุ่น
เขาสือกานต์ แปลเป็นภาษาจีน
จากการสอบถามสำนักพิมพ์ลลนา
 4. 'อาลัย....นักเขียนหญิงร่วมสมัย', เดลินิวส์ (7 กุมภาพันธ์ 2527):3.